

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende forhøjelse af børnebidrag m. v.).

(Lovforslaget (nr. 87) findes i tillæg A. sp. 949, fremsættelsen i tidenden sp. 2689).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Astrid Skjoldbo: På mine egne og min gruppes vegne vil jeg takke den højtærede socialminister for dette lovforslag vedrørende forhøjelse af børnebidragene. Jeg ved, at det vil blive modtaget med glæde af de mange enlige forsørgere, det omfatter. Specielt hvor det drejer sig om enlige mødre, vil forhøjelsen af børnebidraget være en kærkommen hjælp, selv om forhøjelsen i første omgang ikke er særlig stor. I det første år er det en stigning fra 1.248 kr. til 1.320 kr. 1. april 1965 skal normalbidraget udgøre 1.392 kr., fra den 1. april 1966 1.476 kr. og fuldt gennemført pr. 1. april 1967 vil det andrage 1.560 kr. for faderens vedkommende og 1.032 kr. for moderens.

Som normalbidraget er nu, hvor det udgør ca. 100 kr. månedlig, kan det lige knap nok slå til til betaling for barnet i en børnehave, slet ikke i en vuggestue, så hvis der skal være nogen rimelighed i, at faderens bidrag skal udgøre tre femtedele af udgifterne ved barnets underhold og moderens to femtedele deraf, er det ganske klart, at bidragene i dag er alt for små.

Det er da ikke dette synspunkt, der har været afgørende for lovforslaget, men dels at folkepensionen, invalidepensionen og enkepensionen i kraft af helhedsløsningen har fået et særligt tillæg, dels at normalbidraget ikke er fulgt med i den almindelige velstandsstigning. Bidraget andrager ifølge de beregninger, som det familiepoltiske udvalg har foretaget, og som er anført i bemærkningerne til lovforslaget, nu kun 5,9 pct. mod 7,5 pct. for 10 år siden af årslønnen for fuldt beskæftigede mandlige arbejdere i hovedstaden, der altså nu ligger på 19.950 kr. Den foreslåede forhøjelse andrager, når den er gennemført, 25 pct. — det opnås altså i 1967.

Jeg finder det helt i sin orden, at man ved denne lovrevision medtager nogle særlige

tilfælde, der tidligere faldt uden for loven, specielt hvor en af forældrene til et barn født uden for ægteskab dør, inden der er udfærdiget bidragsresolution. Alligevel kan jeg ikke lade være med at udstøde et hjertesuk. Er det virkelig ikke muligt ved denne lejlighed at slette de indtægtsgrænser, der i dag medfører, at ca. 10 pct. af enlige forsørgere er afskåret fra at få deres bidrag udbetalt forskudsvis af det offentlige? Det er jo egentlig sørgeligt nok, at 90 pct. af de enlige mødre i dag har en indtægt, der er på 11.850 kr. om året eller derunder, medens en voksen mandlig arbejder i hovedstaden altså ligger på ca. 20.000 kr. Disse kvinder ser ofte med bekymring på, om deres løn stiger bare forholdsvis lidt, så de kommer op over denne grænse og altså ikke mere kan få pengene udbetalt forskudsvis af det offentlige eller måske kun en mindre del deraf. Det finder jeg ikke særlig rimeligt. Jeg ved også, at det rundt om i kommunerne er forbundet med ret store administrationsomkostninger at påse, at denne bestemmelse gennemføres, idet man to gange om året må undersøge, hvorvidt mødrene nu har fået en større indtægt. Rent galt synes jeg grænserne virker, hvor det drejer sig om forskudsvis udbetaling til en enligstillet fader. Selv om en enligstillet fader ofte er særdeles vanskeligt stillet — også økonomisk, hvis han må have hjælp i hjemmet til børnenes pasning — vil han næsten aldrig kunne få udbetalt bidrag af det offentlige.

Jeg synes også, man må se lidt nærmere på grænserne for de indtægter, som de lidt større børn må have. Det drejer sig — så vidt jeg husker — om 173 kr. om måneden.

Det havde været rart, om den højtærede socialminister havde fulgt det familiepoltiske udvalgs ønske om helt at ophæve indtægtsgrænsen for forsørgere for adgang til forskudsvis udbetaling af bidraget. Når det nu anføres, at inddrivelsesprocenten er 75-80, kan det da ikke være store udgifter for det offentlige, der vil være forbundet med en ophævelse af indtægtsgrænsen. Jeg kunne derfor godt lide at spørge den højtærede socialminister, hvor meget det vil koste det offentlige at slette denne grænse eller f. eks. slette den over et par år.

Vi skal i morgen behandle lovforslaget

[Astrid Skjoldbo.]

om fuld folkepension til alle uanset indtægterne. Er dette forslag rimeligt — og det synes jeg det er — vil det føles dobbelt urimeligt, om man fastholder indtægtsgrensen for de enlige forsørgere, den gruppe borgere, der ofte har det meget vanskeligt her i samfundet. Dette spørgsmål vil det vel imidlertid være rimeligt at drøfte i det udvalg, som jeg ved forhandlingernes afslutning vil foreslå nedsat.

Søren Andersen: Det foreliggende lovforslag går jo ud på, at der gradvis sker en forhøjelse af normalbørnebidraget med virkning for bidrag fastsat efter familieretlige regler og for de af det offentlige udbetalte bidrag til enkebørn og i det hele taget børnebidrag efter pensionsreglerne.

Det siges i lovforslaget, at man vil gå ind for overgangsregler, der nogenlunde følger de samme termer som ved ændringen af andre sociale ydelser. Her står vi imidlertid over for at ændre ydelser, som ikke er pristalsbestemte og -beregnete, og som derfor er forholdsvis længere bagefter end andre sociale ydelser, som vi retter på. Det er vel derfor et spørgsmål, om den skala, som er sat op, er helt rigtig og retfærdig. Lovforslaget rummer endvidere mulighed for, at der kan ydes bidrag, hvor forældrene har levet adskilt, inden den ene af forældrene er død, og hvor der ikke er udfærdiget bidragsresolution, selv om der var grundlag for det, eller hvor forældrene til et barn har levet sammen, men den ene part er død, inden der er indgået ægteskab eller udfærdiget bidragsresolution. Jeg synes, det er ret og rimeligt, at man søger at bøde på disse brist.

Venstre har tidligere rejst spørgsmålet om ophævelse af indtægtsgrensen for forskudsvis udbetaling af normalbidraget, og det forekommer mig, at da vi sidst behandlede dette spørgsmål, var vi faktisk meget nær ved at gå ind for at ophæve den. Der er vel ikke mere end 10 pct. af de bidragsberettigede, hvis indtægt ligger over denne grænse, og vi har efterhånden fået bedre inddrivelsesmuligheder og nået en højere inddrivelsesprocent end tidligere; jeg ved ikke, om vi kan nå endnu længere, men det er nok sandsynligt, at inddrivelsesprocenten vil ligge endnu en smule højere, hvad angår

den resterende tiendedel, og at det derfor ikke vil koste ret meget at ophæve indtægtsgrensen. Derfor spørger jeg: hvilke råd har det familiepolitiske udvalg givet den højtærede minister i denne henseende? Ja, det har vel i og for sig givet det råd at foreslå grænsen ophævet, men det forekommer mig, at den højtærede minister er på overvejelsens stadium med hensyn til dette spørgsmål. Jeg vil gerne spørge, om der er sandsynlighed for, at ministeren kan blive færdig med disse overvejelser, hvis vi nu får et udvalgsarbejde om sagen. Jeg vil være noget interesseret i at få et svar herpå.

Gertie Wandel: Lovforslaget drejer sig i hovedsagen om en forhøjelse af normalbidraget til børns underhold. Forslaget om forhøjelse er delvis baseret på et tillæg, som i fjor ved helhedsløsningen blev givet til de personer, som oppebærer folkepension, invalidepension og enkepension. Dette tillæg er senere indregnet i grundbeløbet, så det har fået indfyldelse på andre former for underholdshjælp. Det må synes helt rimeligt, at det også indregnes i dette normalbidrag.

Yderligere er spørgsmålet blevet behandlet i det familiepolitiske udvalg, som har indsendt en redegørelse, der indgår i bemærkningerne til lovforslaget. Der kan man få udmærkede oplysninger om, hvorfor dette udvalg tilråder en forhøjelse på 25 pct.

Mit parti kan ganske tiltræde forhøjelsen, og vi kan glæde os over den, for vi synes, den er helt nødvendig. Der er yderligere tale om en lille stigning i fødselshjælpen, som vi ganske kan tiltræde.

Endelig er der en lille tilføjelse om udbetaling af hjælp til børn født uden for ægteskab, hvor en af forældrene afgår ved døden. Dette mener vi også det er rigtigt at få ind under denne bidragsordning.

Af bemærkningerne ser vi, som nævnt af tidligere ordførere, at det familiepolitiske udvalg har tilrådet en ophævelse af indtægtsgrensen for forskudsvis udbetaling af normalbidrag. Det har der været megen interesse for, og det har der været talt om i lang tid. Jeg synes, det ville være rart at få en drøftelse af dette spørgsmål i udvalget, så vi kunne komme til et resultat på dette punkt.

I øvrigt kan jeg tilsige mit partis støtte

[Gertie Wandel.]

til en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Grethe Philip: Selv om der endnu hist og her kan fremdrages eksempler på, at den enlige moder og særlig den ugifte moder udsættes for dårlig behandling af sine omgivelser, er dog den almindelige holdning over for hende og hendes problemer blevet langt mere positiv.

Det er vel i øvrigt værd at lægge os på sinde, at vi her i Norden på dette område har en anden indstilling end landene syd for os, og at det vil blive vor opgave ved et nærmere samkvem med andre lande, der stiller sig mere traditionelt afvisende over for den ugifte moder, at arbejde for, at det bliver vor indstilling over for disse spørgsmål, der trænger igennem.

Der er både i lovgivningen og på anden måde gjort adskilligt for de enlige mødre. Tilbage står dog, at mange af dem stadig er overordentlig vanskeligt stillet, og at enlige mødre som gruppe betragtet hører til de svagest stillede i vort samfund. Undersøgelser, der blev foretaget for nogle år siden på kvindeforeningernes initiativ, viste, at mange enlige mødre med stor udholdenhed og arbejdsindsats holdt deres lille hjem oppe, men det viste sig også, at adskillige af disse kvinder levede under yderst dårlige økonomiske kår.

På denne baggrund må man forstå, at det er af største betydning for de enlige mødre og deres børn, på hvilket niveau man lægger det bidrag, normalbidraget, som fædrene som mindstebeløb skal udrede til barnets forsørgelse, og som det offentlige ifølge loven kan udbetale forskudsvis til moderen.

Socialministeren foreslår nu dette bidrag væsentligt forhøjet, og jeg kan med stor glæde give mit partis tilslutning hertil. Forhøjelsen rækker betydeligt videre, end hvad der kan betragtes som en konsekvens af de forhøjelser af de sociale ydelser, der blev gennemført ved helhedsløsningen. Jeg finder, at dette er rigtigt. Det er mit indtryk, at de enlige mødre længe har følt, at normalbidraget var ganske utilstrækkeligt til at dække de tre femtedele af udgifterne ved barnets forsørgelse, der påhviler faderen. Nu vil alle, der har arbejdet med

spørgsmålet om udgifterne til et barns forsørgelse, vide, at de dels er uhyre vanskelige at gøre konkret op i kroner og ører, dels varierer meget stærkt fra familie til familie. Vi kan kun meget omtrentligt sige, hvad et barn medfører af ekstraudgift, men et vist mindstemål har vi dog i nødvendige udgifter til kost, beklædning og vask, og alene på baggrund heraf må man bedømme det nuværende normalbidrag som yderst karriert.

Hertil kommer en anden ting, som allerede er nævnt af de tidligere ordførere. Når det almindelige realindkomstniveau stiger, må det også være rimeligt, at normalbidraget stiger. Jeg finder det rimeligt, at den stigning, der i almindelighed har fundet sted i fædrenes realindkomster, ikke alene kommer ham og hans familie til gavn, men også overføres til den enlige mors barn i et vist omfang.

Jeg så gerne, at man straks forhøjede normalbidraget med de ca. 25 pct. i stedet for at lade forhøjelsen foregå i etaper. Finder den højtærede socialminister det imidlertid af finansielle grunde nødvendigt at lade forhøjelsen foregå gradvis, må jeg omend med beklagelse bøje mig herfor, selv om statens nettoudgift, når refusionen fra fædrene tages i betragtning, vel næppe kan være så stor.

Derimod kan jeg ikke anerkende, at der her er et særligt hensyn at tage til fædrene som nævnt i den højtærede socialministers fremsættelsestale. Jeg ønsker tværtimod hurtigst muligt at få en omfordeling til fordel for de enlige mødre og deres børn. Fædrene har længe nok haft fordel af, at normalbidraget ikke fulgte realindkomststigningen.

Ligesom tidligere ærede ordførere havde jeg gerne set, at forslaget om ændringer i denne lovgivning gik længere og omfattede et bortfald af indtægtsgrænsen for adgang til udbetaling af bidrag. Socialministeren nævnte selv, at det ikke er noget betydeligt antal personer, der ikke har adgang til at få bidrag forskudsvis udbetalt. Mon man ikke kan regne med, at bidragene netop for denne gruppe enlige mødre ville gå ret godt ind? En forskudsvis udbetaling fra det offentlige eventuelt efter forsørgerens ansøgning ville næppe blive dyr for staten, men den ville spare en del kvinder for mange

[Grethe Philip.]

bekymringer. Jeg vil derfor være glad for, om den højtærede socialminister kunne give os nogle skønsmæssige oplysninger om, hvor stor udgiften ville blive som netto-udgift betragtet.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget.

Erik A. Jensen: Lovforslaget tilsigter en hårdt tiltrængt ændring af reglerne for ydelse af det såkaldte normalbidrag. I bemærkningerne står der at læse, at man anser den reelle udgift til et barns forsørgelse for at være mellem 2.500 og 3.500 kr. årligt, alt efter forsørgerens indtægtsniveau.

Efter lovforslaget skal bidraget fra faderen pr. 1. april 1964 udgøre 1.320 kr., og for moderen 876 kr. årlig, i alt 2.196 kr. Eftersom det nu er oplyst, at det koster ca. 3.000 kr. om året at forsørge et barn, så har den enlige mor et underskud på ca. 800 kr. pr. barn pr. år i forhold til den reelle udgift. Det er næsten uanstændigt. Selv om jeg nu har sagt dette, må jeg takke den højtærede socialminister, fordi han i de samme bemærkninger, som ledsager lovforslaget, sammenligner de sociale understøttelsesformer med en arbejdsindtægt. Det gør lovforslaget ligesom mere overskueligt, giver et bedre overblik og skaber herigennem ligesom bedre forståelse for, hvad det i det hele taget drejer sig om.

I bemærkningerne konstateres det endvidere, at normalbidraget er faldet fra 7,5 pct. til 5,9 pct. i forhold til en fuldt beskæftiget mandlig arbejders indtjening gennem 10 års perioden 1953-63. Dersom man ville overføre den samme procent, nemlig 7,5, som var gældende i 1953, til 1963, skulle bidraget pr. 1. januar 1963 udgøre 1.492 kr. årlig. Der er vel grund til at foretage denne beregning, for derved ser man, at det normalbidrag, som hidtil har været gældende, nemlig 1.248 kr. årlig, har været alt for lavt.

Man kan nu fortsætte disse beregninger og samtidig gå ud fra, at normalbidraget bør stå i et fornuftigt forhold til arbejdsindtægten. Der vil efter arbejdsgivernes beregninger ske en lønforhøjelse på 5 pct. pr. 1. marts i år; den beregnede årsindtægt

vil da udgøre 20.940 kr., og 7,5 pct. heraf vil blive 1.570 kr., som så skulle være det gældende normalbidrag fra faderen, mens det fra moderen ville udgøre 1.045 kr. Altså pr. 1. marts i år, det er samme beløb, som den højtærede socialminister beregner skulle være gældende fra 1. april 1967. Ved denne beregning kommer man lige over det mindstebeløb, som det familiepolitiske udvalg regner med som de reelle udgifter ved forsørgelse af et barn. Hvis den højtærede minister ville slutte en 3-årig overgangsperiode med tal, der svarede til vore og det familiepolitiske udvalgs beregninger, skulle vi være glade. I modsat fald er vi bange for, at man meget snart bliver nødt til atter at beskæftige sig med dette område for at holde normalbidraget nogenlunde på højde med, hvad det bør være. Vi synes, at ministerens beregninger er ligesom lidt forsigtige, og vi vil da forsøge om ikke andet så gennem det udvalgsarbejde, som sikkert bliver resultatet af denne debat, at ændre noget herpå, således at man mere nærmer sig det grundlag, som det familiepolitiske udvalg mener burde være gældende.

Hvad indtægtsberegninger angår, føler vi ved gennemlæsning af fremsættelsestalen og bemærkningerne til lovforslaget, at ministeren egentlig gerne ville ophæve indtægtsgrænsen, men at han ikke rigtig kan komme i gang med at sige det forløsende ord, nemlig at indtægtsgrænsen bør sløjfes. Men der er måske mulighed for, at udvalget kan hjælpe her. Vi har den opfattelse, at grænsen bør sløjfes, og jeg havde ønsket at stille den højtærede socialminister samme spørgsmål, som nu socialdemokratiets ærede ordfører har stillet. Jeg skal derfor afstå derfra, og vi vil lytte med interesse til, hvor meget ministeren vil beregne, at indtægtsgrænsens sløjfning vil komme til at koste.

I det tilfælde, hvor en enlig mor er invalid, burde der være mulighed for, at hun kunne få hele normalbidraget, altså både moderens og faderens bidrag. Dette skulle naturligvis også gælde i de tilfælde, hvor der var tale om en enlig invalid mand.

Med disse bemærkninger vil mit parti meget gerne være med til at gøre et godt lovforslag til gældende lov.

Grøndahl: Når det drejer sig om bevislig trang og nød på det sociale område, især hvor det er uforskyldt, er de uafhængige altid positivt indstillet.

Lovforslagets paragraffer er ikke mange, og de er meget udførligt behandlet i bemærkningerne til lovforslaget. I det under socialministeriet nedsatte familiepolitiske udvalg, som har behandlet spørgsmålet om reglerne i sociallovgivningen vedrørende bidrag til børns underhold, har det særlig været undersøgt, om bestemmelserne i lov af 31. maj 1961 om forskudsvis udbetaling af det offentlige af bidrag fra en af forældrene til et barns forsørgelse og lovens bestemmelser om bidragsunderstøttelse, altså bidrag til børn af enker og enkemænd, forældreløse børn m. fl., kan anses at være fyldestgørende. Udvalget har undersøgt spørgsmålet om størrelsen af bidrag og bidragsunderstøttelser, og indtægtsgrænsen for adgang til ydelser har også været drøftet. Alt dette har været belyst i en redegørelse foranlediget af socialministeren, og resultatet foreligger nu i dette lovforslag, dog minus indtægtsgrænsen.

Udvalget fremhæver, at der ikke i den nuværende lov er taget hensyn til stigning i reallønnen, men at man dog principielt må fastholde den nuværende tilknytning til pristalsreguleringen. Udvalget foreslår, at der tages hensyn til reallønstigningen og foreslår en stigning i normalbidraget på 25 pct. Det er vi absolut enige i.

I bemærkningerne til lovforslaget oplyses det, at inddrivelsesprocenten for udlagte børnebidrag kun ligger på 75-80 pct. Her må der kunne sættes alvorligt ind med en mere pågående og energisk inkasso. Vi vil mene, at en sådan fremgangsmåde burde kunne få disse manglende 20-25 pct. til at svinde væsentligt ind, og derved vil det offentlige spare millionbeløb.

De uafhængige er velvilligt indstillet, men vil gerne se resultaterne af udvalgsbehandlingen.

Socialministeren (Bundvad): Jeg har den glæde at kunne takke samtlige ordførere for tilslutning til det foreliggende lovforslag. Ordførerne har væsentlig talt om den enlige mor, idet man forudsætter, at lovforslaget i særlig grad omhandler børn født uden for

ægteskab, men det er en meget snæver begrænsning af det problem, vi står over for. Det drejer sig også om børn født i ægteskab, men hvor ægteskabet er forlist, og det tal for børn er større end det for dem, der er født uden for ægteskab. Endvidere drejer det sig om enkebørn, om børn af folkepensionister og om invalidepensionistbørn. Det er altså hele dette felt, lovforslaget tager sigte på at skaffe en tiltrængt forbedring for.

Det er blevet nævnt af flere ordførere, bl. a. af det ærede medlem hr. Søren Andersen, at måske er skalaen for foreslåede forhøjelser ikke den rigtige; den skulle måske strammes noget til. Det ærede medlem hr. Erik A. Jensen var sådan set inde på samme betragtninger, men med andre ord. Jeg vil gerne sige, at det familiepolitiske udvalg har foreslået, at vi skulle højne det på én gang, men det kan jeg ikke gå ind for, hvis jeg også skal anlægge en økonomisk betragtning. Det ligger nu engang sådan, at selv om der er megen forståelse for sociale problemer i folketinget, så må selv socialministeren tage hensyn til den samlede økonomiske situation, og derfor er lovforslaget stillet således, at vi når det samme resultat, men strækker det over noget længere tid.

Jeg henleder opmærksomheden på bemærkningerne til lovforslaget, side 3, anden spalte nederst, hvor udgifterne står. Det første år 6,2 mill. kr., det næste år 12,3 mill. kr., det tredje 17,2 mill. kr. og det fjerde 23,4 mill. kr. Hvis jeg skulle have trukket det hele sammen, ville det jo have været en ganske betydelig udgift, så jeg mener altså, det er rigtigt, at vi går den vej, at vi skaffer den forbedring, vi anser for at være absolut nødvendig, men at vi samtidig tager hensyn til den samlede økonomi.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Erik A. Jensen, at når vi stiller bidragene i forhold til lønningerne, er det for at kunne indregne velstandsstigningen også på dette punkt.

Hvis vi gik den anden vej og søgte at beregne, hvad det koster at have et barn, kom vi ud for ret store vanskeligheder, fordi der er betydelig forskel fra mindrebedemlede familier til merebedemlede familier.

[Socialministeren.]

Derfor er vi gået den vej at stille det direkte i forhold til lønnen, idet vi i hvert fald må gå ud fra, at den bidragspligtige, der har fået en højere løn, også har råd til at betale det højere bidrag; men det kan godt føre til, at man, hvis der fremover kommer bevægelse i lønnen, må vende tilbage med ønsker om yderligere forhøjelser.

Det næste punkt, der særlig har været talt om, er indtægtsgrænsen, der er godt 12.000 kr. som nettoindtægt, d. v. s. omtrent lig den skattepligtige indkomst. Det ærede medlem hr. Søren Andersen spurgte mig direkte, hvilket råd det familiepolitiske udvalg har givet mig med hensyn til indtægtsgrænsen. Jeg kan oplyse, at det familiepolitiske udvalg har foreslået mig at ophæve denne grænse, hvad jeg i og for sig er enig i, men jeg har på et tidligere tidspunkt på et onsdagsspørgsmål svaret det ærede medlem hr. Peter Larsen, at jeg egentlig gerne ville gå ind for det, men at der var visse økonomiske vanskeligheder.

Flere medlemmer, bl. a. det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo, har spurgt mig: hvad koster det egentlig at ophæve denne grænse? I den forbindelse kan jeg give den oplysning, at det i det første år ville koste 8-9 mill. kr., det næste år, efterhånden som inddrivelsen kommer i gang, 5-6 mill. kr., og når man kommer over på, om jeg så må sige balancen 2-3 mill. kr. Når der er så stor forskel på tallene fra det første til de senere år, skyldes det jo, at bidraget forfalder straks ved resolutionens udfærdigelse, medens inddrivelsen kommer senere i gang, og pengene eventuelt først kommer ind i det næste finansår eller i et endnu senere. Når jeg ikke har foreslået grænsens ophævelse, selv om jeg er tilhænger deraf, er det, fordi jeg også på dette punkt må tage økonomiske hensyn. Samtidig vil jeg gerne sige, at det familiepolitiske udvalg arbejder videre med en række problemer. Jeg havde tænkt, at vi skulle se dette spørgsmål i sammen-

hæng med noget andet, som udvalget imidlertid ikke er færdigt med, og som jeg derfor ikke kan omtale.

Der har nu været meget stærk tilslutning til, at indtægtsgrænsen skulle ophæves, idet samtlige ordførere er gået ind for det, eventuelt ved en strækning som foreslået af det ærede medlem fru Grethe Philip. Derfor mener jeg det vil være rigtigt, at jeg tager dette spørgsmål op til overvejelse igen og prøver, om jeg kan få talt mig til rette med finansministeren derom — det har jeg jo pligt til, når et enstemmigt folketing anmoder om, at der sker en ændring. Jeg regner så med, at vi kan se nærmere på det i udvalget og undersøge, om vi enten skal gå til en delvis ophævelse, om vi skal strække det, eller hvad vi ellers kan finde ud af.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Erik A. Jensen, at det vil nok ikke være rigtigt at forhøje bidraget til barnet specielt i tilfælde af invaliditet hos forældrene eller hos den ene af forældrene. Man skal vel ikke hjælpe den invalide over børnebidraget. Man skal indrette selve hjælpen til invaliden, så det er forsvarligt. Jeg er altså af den opfattelse, at de to begreber skal vi ikke kæde sammen — og her er tale om et barns forsørgelse.

Det ærede medlem hr. Grøndahl var inde på spørgsmålet om en krassere inkassation af forfaldne bidrag, i reglen hos faderen. Jeg kan huske, at vi for en hel del år siden fastsatte nogle bidrag; dengang var vi helt nede på en inddrivelsesprocent af 20-30. Nu har vi efterhånden arbejdet procenten op til 60-70-75, og når det er svært at komme stort højere op, er det, fordi vi må tage hensyn også til faderens familieretlige situation. Hvis han har haft chance for at starte et nyt ægteskab, og han har små indkomster, er det jo et spørgsmål, om det er rigtigt at gå så vidt i inddrivelsen, at vi slår den nye chance i stykker. Her er der altså også et socialpolitisk hensyn at tage.

I øvrigt er jeg enig i, at vi skal gøre

[Socialministeren.]

inkassationen så effektiv, som det er forsvaret, også socialpolitisk set.

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget.

Grøndahl: Jeg vil kun spørge den højtærede socialminister, om det kan oplyses, hvor meget disse manglende 20-25 pct. andrager i millioner kroner om året.

Socialministeren (Bundvad): Jeg går ud fra, at det ærede medlem mener de ikke-inddrevne beløb. Det er jo dem, der fremgår af de tal, som jeg nævnte her, men specificere dem ud kan jeg ikke, for den samlede udgift i henhold til lovforslaget er jo beregnet for samtlige grupper, børn hos enlige eller hos folke- eller invalidepensionister; men jeg skal sørge for, at udvalget og dermed også det ærede medlem får disse tal på et senere tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Astrid Skjoldbo: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om afgift af arv og gave har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Det er meddelt mig, at udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om de kulturhistoriske lokalmuseer ønsker at afgive mundtlig indstilling til nævnte lovforslags tredje behandling.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 13. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende forhøjelse af børnebidrag m. v.).

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension. (Om folkepension uden indtægtsregulering og om pensionstillæg m. v.).

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Om pensionstillæg m. v.).

Mødet hævet kl. 16³⁵.

58. møde.

Torsdag den 13. februar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler kirkeministeren, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

Medlem af folketinget Birthe Wetlesen har meddelt mig, at hun ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren oplyse, om han for at sikre et folketingsmedlems støtte til gennemførelsen af lovforslagene om afgiftsforhøjelser har afgivet løfte om undersøgelser med henblik på forslag om anden afgiftsforhøjelserne uvedkommende beskatning?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.